

ภาพถ่ายโฆษณาเรื่อง “คลาสสิกข้ามเวลา”

Advertising Photography Titled : Immortal Classic

นางสาวพัทธิรา สุวรรณภาศรี

Miss. Patheera Suwannapasri

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชา การถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

ภาพถ่ายโฆษณาเรื่อง “คลาสสิกข้ามเวลา”

ADVERTISING PHOTOGRAPHY TITLED “IMMORTAL CLASSIC”

นางสาวพัชรีรา สุวรรณภาศรี

Miss Patheera Suwannapasri

ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต
สาขาวิชา การถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ วันที่ 6 พค. 57.

(อาจารย์กิตติชัย เกษมสานต์)

หัวหน้าภาควิชา วันที่ 6 พค. 57

(อาจารย์รวีศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ

แม่ : สำหรับความเข้าใจในการทำงาน และความช่วยเหลือในทุกๆที่ด้านเท่าที่แม่จะสามารถทำได้

เงินทุกบาททุกสตางค์ การสนับสนุนต่างๆทั้งด้านความคิดและความมั่นคงในชีวิต

พ่อ : สำหรับทุกกำลังใจที่พ่อมิให้เสมอ การอบรมเลี้ยงดูและปลูกฝังความคิด

รวมถึงระเบียบในการทำงานและใช้ชีวิตในทางที่ดี

คุณ ชีวา บุรณไทย : ที่คอยชี้แนะแนวทางในการใช้ชีวิต

การเป็นส่วนหนึ่งของแรงบันดาลใจที่สำคัญและพาข้าพเจ้ามาจนถึงวันนี้ได้

การรับฟังและเป็นที่ปรึกษาที่ดีที่สุดในทุกๆเรื่อง

โกตา และ คุณ ฉัฐพล : เจ้าของเฟอร์นิเจอร์ และบ้านสวยๆ ที่ให้ยืมใช้สถานที่ ด้วยความมีน้ำใจ

พี่เหมี่ยว และ พี่ปอม : สำหรับฉากสวยๆที่ตั้งใจวาดสุดฝีมือ และ พี่สาวที่ยอดเยียม

ที่แนะนำแต่สิ่งดีๆและความสนุกสนานในชีวิต

น้องตั่ง : สำหรับกล้องถ่ายรูป และ น้ำใจที่มีให้กันเสมอมา

แรงงานทุกคน : พี่ๆ น้องๆ ที่ให้ความร่วมมือในงานชิ้นนี้อย่างเต็มที่

สถาบันเทคโนโลยีระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง : สำหรับทุกๆวิชาความรู้ที่ได้รับ

และประสบการณ์ดีๆมากมาย ที่หาไม่ได้จากที่อื่น

อาจารย์ทุกท่าน : ที่ให้ความรู้อย่างละเอียดทั้งการทำงานและจริยธรรม

อาจารย์ที่ปรึกษา ในแต่ละโครงการทำงาน : อาจารย์ กิตติชัย เกษมสานต์ ที่ให้คำแนะนำ และ

แนวทางในการทำงานชิ้นนี้ รวมถึงข้อมูลต่างๆที่มีประโยชน์ ครูจื้อ และ ครูเอิร์ธ สำหรับ

คำแนะนำ ในทอมที่ผ่านมา

น.ส. พัทธิรา สุวรรณภาศรี

มีนาคม 2551

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค

1. บทนำ

1.1 ประวัติความเป็นมาของ Chanel	1
1.2 โฆษณาต่างๆของ Chanel N.5.....	3
1.3 ตัวอย่างภาพถ่ายโฆษณาน้ำหอมของ Chanel N.5 ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน.....	4
1.4 ประวัติและความเป็นมาของ ศิลปะ โรโคโค (Rococo).....	7
1.5 ศิลปโรโคโคแขนงต่างๆ.....	10
1.6 ตัวอย่างภาพเขียน โรโคโค	14

2. ขั้นตอนการทำงาน

2.1 ถ่ายแพ็คเกจขวด น้ำหอม Chanel N.5 Sensual Elixer.....	16
2.2 ภาพตัวอย่างที่ใช้ในการจัดแสง.....	16
2.3 ภาพถ่ายที่ทดลองจัดแสงก่อนถ่ายจริง	17
2.4 ตัวอย่างภาพถ่ายที่นำมาทดลอง รีทัช รวมกับภาพวาด.....	17
2.5 แผนผังการจัดแสง.....	18
2.6 ภาพตัวอย่างการโพส.....	19
2.7 นางแบบ.....	20
2.8 เสื้อผ้าที่ใช้.....	20
2.9 ทรงผม.....	21
2.10 แบบการแต่งหน้า.....	21
2.11 อุปกรณ์ประกอบฉาก.....	22
2.12 กำหนดการทำงาน.....	22
2.13 สถานที่ถ่ายและวันถ่ายจริง.....	23

3.ภาพที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว

3.1 ภาพถ่ายที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว จำนวน 6 ภาพ.....	24
3.2 ภาพถ่ายที่นำมาจัดวางแบบโฆษณาจริง จำนวน 6 ภาพ.....	30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ **คุณ** เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลการทำงาน.....	36
บรรณานุกรม.....	37
ประวัติเจ้าของผลงาน.....	38

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทนำ

ประวัติความเป็นมาของ ชาเนล

- Chanel ปฏิวัติวัฒนธรรมการออกแบบแฟชั่น โดยการทำให้โลกได้รู้จักกับ Corset แบบใหม่ แทนที่ corset แบบเดิมๆ ด้วยความสบายและสวยอย่างเรียบง่ายด้วยสวทและชุดกระโปรง เธอทำให้โลกได้รู้จักกับแจ็กเก็ตที่เป็นเสมือนลายเซ็นของเธอในปี 1925 และได้นำเสนอ นิยามของความเชิ้กซี่ เธอได้รับความสำเร็จอีกมากมายซึ่งเปลี่ยนอุตสาหกรรมแฟชั่นให้ ได้รับความนิยม เช่น สวท ของชาเนล แจ็กเก็ตแบบนักมวย ด้วยการตกแต่งและการตัดเย็บ การผลิตจากผ้าดีก และประดับด้วยกระดุมทอง ซึ่งสามารถสวมใส่ได้กับสร้อยมุกและ เครื่องแต่งกายหลากหลาย
- เมื่อชาเนลเริ่มเป็นที่นิยมในกลุ่มสาวสังคมชั้นสูง ชาเนลจึงกลายเป็น ไอคอน ของความ งดงาม
- หลังจากความสำเร็จของน้ำหอม Chanel N.5 แฟชั่นของ โคโค ชาเนลก็เป็นที่รู้จักมากขึ้น ในสังคมชั้นสูงของ ลอนดอน และ ปารีส และที่ตั้งของชาเนล กลายเป็นที่มีชื่อเสียง โดยมี ชื่อว่า “Coco Chanel Suite”
- ผู้ก่อตั้ง ชาเนล เริ่มอาชีพแฟชั่นของเธอในปี 1910 เธอคือผู้สร้างการออกแบบสมัยใหม่และ ปฏิวัติอุตสาหกรรมแฟชั่นโดยวิธี “Back to Basic” ที่รวบรวมความงดงาม และความคิด ริเริ่ม ภายใต้การดูแลของเธอเองตั้งแต่ปี 1902-1971 ที่เธอเป็นหลักในการออกแบบ จนกระทั่งเสียชีวิตในวันที่ 10 มกราคม 1971
- 1901-1932 ชาเนลเปิดร้านขายหมวกสำหรับผู้หญิงภายใต้ชื่อ Chanel ในปารีส และหมวก ของเธอได้รับการสวมใส่โดย นักแสดงชื่อดังของฝรั่งเศส ซึ่งช่วยสร้างชื่อเสียงให้เธอ นอกจากนี้แล้ว ชาเนล ยังนำเสนอเสื้อผ้า กีฬาสำหรับผู้หญิงปี 1913 การทำงานของเธอมิ อธิทธิพลและส่งผลต่อวิถีการดำเนินชีวิต และยังคงเป็น ไปในรูปแบบนั้น รวมถึงการผลิต เครื่องประดับ และ อื่นๆอีกมากมายจนถึงปัจจุบัน
- แฟชั่นของเธอเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในฝรั่งเศสปี 1915 เนื่องจากการเคลื่อนไหวอย่าง อิสระ โดยไม่ใช้การโอ้อวดความสามารถ และสิ่งที่เกินความจำเป็นในการออกแบบของ เธอ เธอขึ้นหัตถ์ใน สไตล์ของเธออย่างแท้จริง ต่อมาเธอได้เปิด Couture House สำนักงาน ของนักออกแบบครั้งแรกของเธอในฝรั่งเศส
- 1921 เราได้เห็นน้ำหอมตัวแรกของเธอ คือ Chanel N.5 ซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายใน กลุ่มสาวสังคมชั้นสูงโดยเฉพาะ ก่อนการผลิตน้ำหอมครั้งแรกของเธอเพียงไม่นาน เธอได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พบ ผู้ทำนายโชคชะตา ผู้ซึ่งบอก โคลด์ ว่า เลข 5 คือเลขนำโชคของเธอ ดังนั้นเธอจึงตั้งชื่อน้ำหอมของเธอว่า N.5 และเผยแพร่ออกมาในวันที่ 5 เดือน 5 ของปี

- 1924 ชาเนล ยังได้รับการยกย่องจาก Harper's Bazaar ว่าเป็นที่สุด ของการปฏิบัติ การออกแบบที่ดีที่สุดในยุคนั้น
- 1939 เธอถอยออกจากการออกแบบแฟชั่นและ ปิด สำนักงานออกแบบ มีเพียงน้ำหอมและเครื่องประดับเท่านั้นที่ยังวางขายใน ชาเนล บูติก
- 1954 ชาเนลกลับมาอีกครั้ง การเปิดตัวครั้งนี้ได้รับการต้อนรับจากทั่วโลก และเสนอเสทือนวงการแฟชั่น โดยชาเนล ได้นำเสนอ เครื่องแต่งกายสำหรับผู้ชาย
- 1975 ชาเนลได้รับรางวัล ผู้ออกแบบที่มีอิทธิพลที่สุด ในศตวรรษที่ 20
- 10 มกราคม 1971 เธอเสียชีวิต แต่งานของเธอ ยังเป็นความคลาสสิกและแรงบันดาลใจให้กับนักออกแบบแฟชั่นต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพยนตร์โฆษณา Chanel N.5

- Chanel ได้สร้างภาพยนตร์โฆษณาตัวใหม่ของ N.5 โดยเลือก นิโคล คิตแมน เป็นพรีเซนเตอร์ โดยใช้ผู้สร้างจาก ภาพยนตร์เรื่อง Moulin Rouge ถ่ายทำที่ Sydney คิตแมน รับบทคาราสาวผู้มีชื่อเสียง ขณะที่ Rodrigo Santoro รับบทนักเขียนยากจนผู้ซึ่งตกหลุมรัก คิตแมน
- โฆษณามีความยาว 3 นาทีและใช้เวลาหลายเดือนในการผลิต โดยใช้เงินไปประมาณ 26 ล้าน ยูโร นับเป็นโฆษณาที่แพงที่สุดของ N.5

Sensual Elixir ด้วยสัมผัสที่อ่อนหวานชวนหลงใหลของ Elixir จะทำให้คุณลุ่มหลงได้ในทันที Elixir สัมผัสแห่งความลุ่มหลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้เฉพาะภายในเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่สู่สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตจากฝ่ายวิชาการ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

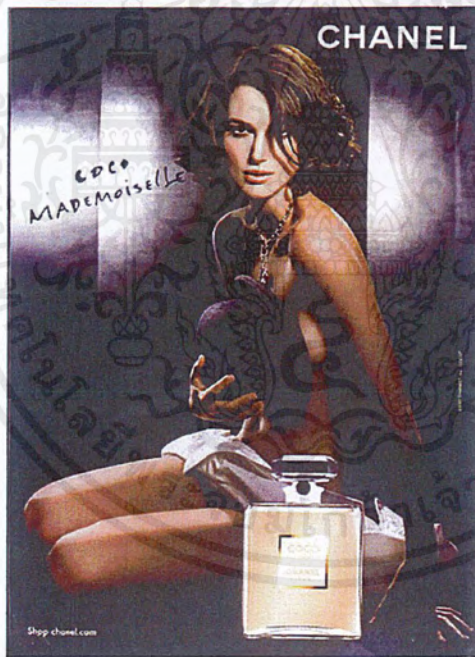
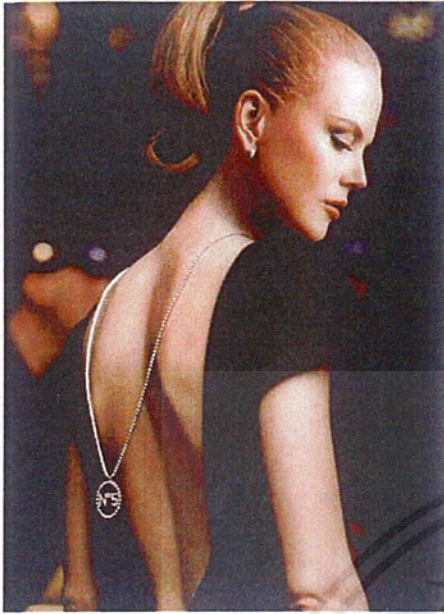
ตัวอย่างภาพถ่ายโฆษณาจำหน่ายของ Chanel N.5 ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

"What do I wear to bed?
Why Chanel No. 5 of course"
- Marilyn Monroe

เอเจนซีได้รับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- จุดยืนของสินค้า : อยู่ในระดับ Brand Loyalty เนื่องจากเป็นสินค้าที่เก่าแก่ และมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับแล้ว จึงเน้นเพื่อการสร้างภาพลักษณ์ตามแนวทางของแบรนด์ เพื่อเอาชนะคู่แข่งในระดับเดียวกัน
- กลุ่มเป้าหมาย : ลูกค้าเดิมของชาเนล ที่มีความเชื่อถ้อยู่แล้ว และสร้างกลุ่มลูกค้าใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปะโรโคโค

ศิลปะโรโคโค (Rococo) หรือบางครั้งก็เรียกกันว่า "ศิลปะแบบหลุยส์ที่ 14" (Louis XIV Style) ศิลปะโรโคโคเริ่มพัฒนามาจากศิลปะฝรั่งเศส และการตกแต่งภายในเมื่อคริสต์ศตวรรษที่ 18 ห้องที่ออกแบบแบบโรโคโคจะเป็น เอกภาพ คือทุกสิ่งทุกอย่างในห้อง ไม่ว่าจะเป็นผนัง เฟอร์นิเจอร์ หรือเครื่องประดับ

จะออกแบบเพื่อให้กลมกลืนกันอันหนึ่งอันเดียวกันมิใช่จะอิสระต่อกัน คือไม่มีสิ่งใดในห้องนั้นที่นอกแบบออกมา ภายในห้องจะมีเฟอร์นิเจอร์ที่หรูหราและอลังการ รูปปั้นเล็กๆแบบประติประคอง ภาพเขียนหรือกระจกก็จะเป็นกรอบลวดลาย และพรมแขวนผนัง (tapestry) ที่ถ้าแยกอะไรออกมาก็จะทำให้ห้องนั้นไม่สมบูรณ์แบบ ศิลปะโรโคโคมาแทนด้วย สถาปัตยกรรมฟื้นฟูคลาสสิก

คำว่าโรโคโคมาจากคำสองคำผสมกัน คำว่า rocaille จากภาษาฝรั่งเศส ซึ่งหมายถึงศิลปะการตกแต่งที่ใช้ลวดลายคล้ายหอยหรือใบไม้ และคำว่า barocco จากภาษาอิตาลี หรือที่เรียกว่า ศิลปะบาโรก ศิลปินโรโคโคจะนิยมเล่นเส้นโค้งตัวซีและตัวเอส (S และ C curves) แบบเปลือกหอย หรือการม้วนตัวของใบไม้ เป็นหลัก และจะเน้นการตกแต่งประติประคอง จนทำให้นักวิจารณ์ศิลปะก่อนว่าเป็นศิลปะของความฟุ้งเฟ้อและเป็นเพียงศิลปะสมัยนิยมเท่านั้น

คำว่าโรโคโคเมื่อเริ่มใช้เป็นที่แรกในประเทศอังกฤษเมื่อประมาณปี ค.ศ. 1836 เป็นภาษาพูดที่หมายความว่า โบราณล้ำสมัย แต่พอมາถึงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 19 คำนี้ก็เป็นที่ยอมรับ โดยทั่วไปโดยนักประวัติศาสตร์ศิลปะ ถึงจะมีการถกเถียงกันถึงความสำคัญของศิลปะลักษณะนี้

โรโคโคก็ยังถือกันว่าเป็นสมัยของศิลปะที่มีความสำคัญสมัยหนึ่งในประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก

ศิลปะโรโคโคเริ่มขึ้นจากศิลปะการตกแต่งและศิลปะการตกแต่งภายใน

ในรัชสมัยของพระเจ้าหลุยส์ที่ 15 แห่งฝรั่งเศส

เมื่อปลายรัชสมัยการตกแต่งอย่างหรูหราแบบโรโคโคก็เริ่มเบาขึ้น มีเส้นโค้งมากขึ้น

และลวดลายเริ่มเป็นธรรมชาติมากขึ้น ลักษณะเช่นนี้จะเห็นชัดได้จากผลงานของ นิโคลัส ปินเนอ

(Nicholas Pineau) ระหว่างสมัยรีเจนซ์ (Régence)

ชีวิตราชสำนักก็เริ่มย้ายออกจากพระราชวังแวร์ซาย

โรโคโคก็มีรากฐานมั่นคงขึ้น โดยเริ่มจากงานในวังหลวงแล้วขยายออกมามุ่งงานสำหรับชนชั้นสูง

ลักษณะอ่อนไหวและขี้เล่นของโรโคโคทำให้เหมาะสมกับการใช้ชีวิตอย่างฟุ้งเฟ้อของรัชสมัย

พระเจ้าหลุยส์ที่ 15 โดยแท้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ราวประมาณปี ค.ศ. 1730 เป็นระยะที่ศิลปะโรโคโครุ่งเรืองที่สุดในประเทศฝรั่งเศส สถาปัตยกรรมลักษณะนี้เริ่มเข้าไปมีอิทธิพลต่อศิลปะแขนงอื่นๆด้วย เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม และ เฟอร์นิเจอร์ จะเห็นได้จากงานของ ฉอง อองตวน วัตเทอ (Jean-Antoine Watteau) และ ฟร็องซัวส์ บูเชร์ (François Boucher)

ศิลปะโรโคโคยังรักษาลักษณะบางอย่างของศิลปะบาโรกเช่นความซับซ้อนของรูปทรง (form) และความละเอียดลออของลวดลาย

แต่สิ่งที่โรโคโคจะแตกต่างกับบาโรกคือจะผสมผสานลักษณะอย่างอื่นเข้ามาด้วย รวมทั้งศิลปะจากทางตะวันออก โดยเฉพาะจากจีนและญี่ปุ่น และองค์ประกอบจะขาดความสมดุล (asymmetric)

ศิลปะแบบโรโคโคเผยแพร่โดยศิลปินชาวฝรั่งเศส

แต่ผู้ที่ตื่นตากับศิลปะลักษณะนี้มากก็คือสถาบันคาทอลิกทางใต้ของประเทศเยอรมนี

บริเวณ โบฮีเมีย (Bohemia-ปัจจุบันอยู่ในสาธารณรัฐเช็ก) และประเทศออสเตรีย

เพราะเป็นศิลปะที่สามารถประสมประสานอย่างกลมกลืนกับศิลปะบาโรกแบบเยอรมนีได้เป็นอย่างดี

ศิลปะโรโคโคแบบเยอรมนีจะใช้กันมากในการสร้างโบสถ์ สำนักสงฆ์ (monasteries) และวัง

ในสมัยพระเจ้าฟรีดริชหาราช แห่ง ปรัสเซีย

ศิลปินแห่งราชสำนักปรัสเซียก็เริ่มสร้างลักษณะโรโคโคที่เป็นของตนเองที่เรียกกันว่าโรโคโคแบบ

ฟรีดริช (Frederician Rococo) ซึ่งมีอิทธิพลมาจากโรโคโคฝรั่งเศสและเนเธอร์แลนด์

สถาปนิกมักจะตกแต่งภายในด้วยปูนเมฆที่ทำจากปูนปั้น (stucco) ทั่วไปทั้งห้อง .

พอถึงปลายสมัยโรโคโค ศิลปะแบบนี้ก็เริ่มเป็นที่นิยมกันทางเหนือและใต้สุดของประเทศอิตาลี

ฟรานเชสโก บอโรมินิ (Francesco Borromini) และ กัวรีโน กัวรีนิ (Guarino Guarini)

ใช้โรโคโคที่เมืองตูริน เวนิส เนเปืล และ ซิซิลี แต่ทางบริเวณทัสเคนี และ โรม จะไม่นิยมโรโคโค

และยังยึดอยู่กับศิลปะแบบบาโรก

โรโคโคที่ประเทศอังกฤษมักจะเรียกกันว่าศิลปะแบบฝรั่งเศส หรือ "รสนิยมฝรั่งเศส" ("French

taste") สถาปัตยกรรมแบบโรโคโคจะไม่เป็นที่นิยม แต่โรโคโคที่นิยมกันก็คือการทำเครื่องเงิน

เครื่องกระเบื้อง และไหม ธอมัส ชิพเพินเดิล (Thomas Chippendale)

ช่างออกแบบเฟอร์นิเจอร์ที่มีชื่อเสียงของอังกฤษ

เปลี่ยนรูปแบบการทำเฟอร์นิเจอร์โดยการนำโรโคโคมาประยุกต์ วิลเลียม โฮการ์ธ (William

Hogarth) เป็นผู้วางรากฐานทฤษฎีของความสวยงามของโรโคโค

ถึงแม้ว่าโฮการ์ธจะไม่ใช้คำว่าโรโคโคโดยตรงในหนังสือชื่อ "การวิจัยเรื่องความงาม" (Analysis of

Beauty) (ค.ศ. 1753) แต่โฮการ์ธก็พูดถึงความอ่อนช้อย สละสลวยของเส้นและรูปโค้งแบบเอส (S-

curves) ที่โรโคโคใช้ ซึ่งเป็นหัวใจของศิลปะโรโคโค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และเป็นสิ่งที่ทำให้โรโคโคมีความอ่อนช้อยสวยงาม

และทำให้แตกต่างจากศิลปะสมัยคลาสสิกซิสม์ (Classicism

ซึ่งเป็นศิลปะสมัยที่หันกลับไปนิยมเลียนแบบศิลปะแบบกรีกและโรมัน)

ที่จะชิงชังเพราะการใช้เส้นตรงหรือวงกลมเป็นหลัก

ศิลปะโรโคโคเริ่มวิวัฒนาการขึ้นในขณะเดียวกับที่มีการฟื้นตัวกลับมานิยมสถาปัตยกรรมแบบกอทิก ("สมัยฟื้นฟูกอทิก" (Gothic Revival)) เมื่อต้นคริสต์ศตวรรษที่ 18

ศิลปะโรโคโคเริ่มเสื่อมความนิยมกันราวกลางคริสต์ศตวรรษที่ 18 เมื่อปัญญาชนเช่นวอลแตร์ และ จาคส์ ฟรังก์ซัวส์ บรอนเดล (Jacques-François Blondel)

เริ่มประณามว่าศิลปะโรโคโคเป็นศิลปะที่ฉาบฉวย

เป็นศิลปะที่ทำให้คุณค่าของศิลปะโดยทั่วไปเสื่อมลง และเป็นศิลปะที่ออกจะ "รก"

เพราะจะเต็มไปด้วยลวดลายหอย, มังกร, หนุ่ย, ต้นปาล์ม และ ต้นไม้ใบไม้อื่นๆสารพัด[1]

พอถึงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 18 ศิลปะโรโคโคก็เสื่อมความนิยมในประเทศฝรั่งเศส

ศิลปะนีโอคลาสสิกที่ชิงชังเป็นระเบียบกว่าเข้ามาแทนที่ อย่างเช่นงานของจาคส์ ลุยส์ เดวิด (Jacques Louis David) ขณะเดียวกันที่ประเทศเยอรมนีก็ค่อนข้างและเรียกศิลปะโรโคโคว่า Zopf und Perücke

(ภาษาอังกฤษ: pigtail and periwig) หรือเรียกสมัยนี้สั้นๆว่า "Zopfstil"

ขณะที่ตามเมืองใหญ่ๆเริ่มหมดความสนใจกับศิลปะ) ที่มากับรัฐบาลของพระเจ้าโนโปเลียน แห่งฝรั่งเศส เข้ามาแทนที่

ระหว่างปี ค.ศ. 1820 ถึง ค.ศ. 1870 ความสนใจทางศิลปะแบบโรโคโคก็มีการฟื้นฟูขึ้นมาอีก

ศิลปินอังกฤษเป็นศิลปินกลุ่มแรกที่หันมาฟื้นฟูศิลปะลักษณะนี้ และใช้คำว่า "แบบหลุยส์ที่ 14"

เมื่อพูดถึงโรโคโค ศิลปะโรโคโคที่ไม่มีใครซื้อที่กั้นปารีสก็มาโก่งขายกันด้วยราคาแพงกันที่อังกฤษ

แต่ศิลปินคนสำคัญเช่นยูจีน เดอลาครัวส์ (Eugène Delacroix) และ

ผู้อุปถัมภ์ศิลปะเช่นจักรพรรดินียูจีน (Empress Eugénie) (พระมเหสีของพระเจ้าโนโปเลียนที่ 3)

ก็ซาบซึ้งถึงคุณค่าของศิลปะโรโคโคเพราะความอ่อนช้อยและความมีลูกเล่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปะโรโคโคแขนงต่างๆ

เฟอร์นิเจอร์และเครื่องตกแต่ง

ความประคิดประคองและความมีลูกเล่นของศิลปะโรโคโคทำให้เป็นศิลปะที่เหมาะสมสำหรับสถานที่ไม่ต้องใหญ่โตโอฬารอย่างสถาปัตยกรรมหรือประติมากรรมแบบบาโรกจะนั้นที่ฝรั่งเศสเราจึงพบศิลปะแบบนี้ภายในที่อยู่อาศัย อย่างเช่นรูปปั้นกระเบื้องเล็กๆ หรืองานโลหะ และโดยเฉพาะเฟอร์นิเจอร์ที่กลายมาเป็นที่นิยมจนชนชั้นสูงชาวฝรั่งเศสต้องไปเสาะหามาตกแต่งคฤหาสน์หรือวัง

องค์ประกอบของศิลปะแบบโรโคโคจะเน้นความไม่สมดุล (asymmetry) อันเป็นแนวคิดแบบใหม่ของศิลปะแบบยุโรป ซึ่งแตกต่างจากแนวคิดเดิมที่เน้นการวางองค์ประกอบที่จะต้องสมดุล การใช้ความไม่สมดุลเช่นนี้เป็นการทำให้เกิดความรู้สึกที่เรียกกันว่า **contrast**

ตัวอย่างของเฟอร์นิเจอร์แบบโรโคโคเต็มตัวจะเห็นได้จากโต๊ะที่สร้างโดยช่างออกแบบชาวเยอรมนีชื่อ เจ เอ ไมซอนนีย์ร์ (J. A. Meissonnier) เมื่อราวปี ค.ศ. 1730 โต๊ะทั้งตัวแต่งด้วยลวดลายจนปรากฏลักษณะสถาปัตยกรรมเดิมหรือ โครงเดิม (tectonic form) ของตัวโต๊ะเองจนมิดชิด การตกแต่งนั้นจะไม่เหลือแม้แต่พื้นโต๊ะ ลวดลายทั้งหมดจะผสมผสานกันไปกับวงโค้งอย่างงามองสิ่งทีและลายหยอหรือใบไม้ (rocaille) อย่างที่โรโคโคนิยม

โรโคโคเหมาะกับงานประติมากรรม หรือ รูปปั้นกระเบื้องชิ้นเล็กๆ อย่างรูปปั้นหรือเครื่องกระเบื้องที่มาจาก เซเวรอ (Sèvres) ประเทศฝรั่งเศส และ ไมเซิน (Meissen) ประเทศเยอรมนี ประติมากรรมจากวัสดุอื่นก็มีไม้ และเหล็ก แต่สิ่งที่ใช้โรโคโคกันมากคือตู้สารภาพบาป (confessionals) ธรรมมาสน์ แทนบูชา (altar) หรือ การตกแต่งด้านหน้าของวัด (facade)

ช่างแกะสลักไม้หรือช่างทำเฟอร์นิเจอร์จากปารีสและเยอรมนีจะเน้นการแกะสลักแบบลอยตัว แทนที่จะอวดลายธรรมชาติของเนื้อไม้หรือเคลือบไม้ให้มันแบบญี่ปุ่น แบบวิชิแวร์นีส มาแตง (vernis martin) อย่างช่างยุคก่อนหน้านั้น ช่างสมัยโรโคโคจะแกะไม้แล้วปิดทอง วิธีที่เรียกในภาษาฝรั่งเศสว่า ออร์โมลู (ormolu) ศิลปินสำคัญที่ใช้วิธีนี้ก็มี อองตวน กอเดรอก (Antoine Gaudreau) ชาร์ล เครซองท์ (Charles Cressent) ฌอง-ปีแยร์ แลทซ์ (Jean-Pierre Latz) ฟรองซัวส์ เออบอง (François Oeben) และ เบอ์นาร์ด์ ฟอน ริเซินเบิร์ก (Bernard II van Risenbergh)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักออกแบบชาวฝรั่งเศสเช่น ฟร็องซัวส์ เดอ คูวีลียีเย (François de Cuvilliers) นิโกลัส ฟินเนอ (Nicholas Pineau) และบาร์โทโลมิว ราสเตรลิ (Bartolomeo Rastrelli) นำศิลปะแบบโรโคโคไปเผยแพร่ด้วยตนเองที่มิวนิค ประเทศเยอรมนี และเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก ประเทศรัสเซีย นักออกแบบกลุ่มนี้ถือว่าเป็นผู้นำทางการตกแต่งสมัยใหม่ซึ่งนำโดย ซิมอง ฟิลิปปีนิส พอยริเย (Simon-Philippenis Poirier)

ศิลปะโรโคโคในประเทศฝรั่งเศสจะค่อนข้างสงวนท่าทีกว่าทางเยอรมนีหรือประเทศอื่นที่ โรโคโครุ่งเรืองส่วนใหญ่จะเป็นงานไม้หรือสลักไม้ศิลปะจะขาดชีวิตจิตใจหรือความอ่อนช้อยอย่าง ธรรมชาติ นอกจากนั้น

ยังขาดการผสมผสานระหว่างรูปทรงธรรมชาติและการประยุกต์จากรูปทรงธรรมชาติ

โรโคโคทางประเทศอังกฤษก็คล้ายกับฝรั่งเศสตรงที่ค่อนข้างจะสงวนท่าที ธีมัส ชิพเพินเดล ช่างออกแบบเฟอร์นิเจอร์ใช้ความอ่อนช้อยแต่จะขาดลูกเล่น ศิลปินที่สำคัญที่สุดของสมัยนี้ก็จะจะเป็นธีมัส จอห์นสัน (Thomas Johnson) ช่างแกะสลักฝีมือดีจากลอนดอนตอนกลางศตวรรษที่ 18

การตกแต่งภายใน

ตัวอย่างของการตกแต่งภายในแบบโรโคโคจะพบได้ใน วังโซลิตูด (Solitude Palace) ที่เมือง ชตุทท์การ์ท และวังจีน (Chinese Palace) ที่เมืองออรานีเยนบอม (Oranienbaum) วัลด์วิล์ และ ซองซูซี (Sanssouci) ที่เมือง พอทสดัม

การตกแต่งห้องของโรโคโคจะเลิศลอย และจะออกไปทางร่าเริง ทุกตารางนิ้วจะมีปูนปั้นเป็นรูปใบไม้ ไฟ ทรงหยอ และก้อนเมฆห้อยระย้าไปทั่วห้อง และเช่นเดียวกับเฟอร์นิเจอร์การตกแต่งจะลบลบเลือกรูปทรงสถาปัตยกรรมเดิมออกหมดรวมทั้งขอบ

ตกแต่งเพดาน (architrave, frieze และ cornice) ที่เคยเป็นที่นิยมกัน

ด้วยการใช้รูปแกะสลักโดยเฉพาะปูนปั้น

การตกแต่งแบบนี้จะเห็นได้จากงานของตระกูลการตกแต่งปูนปั้น ที่เรียกกันว่า โรโคโคเวสโซบรูน (Wessobrunn) ที่วัลด์วิล์ การตกแต่งนี้จะรวมไปถึงเพดาน ผนัง เฟอร์นิเจอร์ และ สิ่งของอื่นๆ

ที่ใช้ภายในห้องนั้น ทุกสิ่งทุกอย่างที่กล่าวมาจะกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

สีที่ใช้ก็จะเป็นสีสว่าง และ นุ่มนวลแทนที่จะใช้แม่สีและสีค่อนข้างหนักเหมือนศิลปะแบบบาโรก

การตกแต่งภายในแบบนี้นิยมกันมากในการตกแต่งวัดคาทอลิกทางตอนใต้ของประเทศเยอรมนี

จะเห็น ได้จากงานของตระกูลฟ็อยค์เมเยอร์ (Feuchtmayer)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานปูนโรโคโคโดยศิลปินฝีมือดีชาวสวิส-อิตาลีเช่น บากุติ (Bagutti) และ อาตารี (Artari) จะเห็นได้จากการตกแต่งภายในบ้านที่ออกแบบโดยสถาปนิกอังกฤษชื่อเจมส์ กิบส์ (James Gibbs) และ งานของพี่น้องฟรานซินี (Franchini) ที่ สาธารณรัฐไอร์แลนด์ ที่ดีพอๆกับศิลปะลักษณะเดียวกันที่ประเทศอังกฤษ

งานโรโคโคอื่นๆ ก็จะเห็นได้จากห้องบางห้องใน พระราชวังแวร์ซาย และการตกแต่งสิ่งก่อสร้างทั่วไปในปารีส (โดยเฉพาะ Hôtel de Soubise) และ ในประเทศเยอรมนี ศิลปินเช่น อย่างฟรังซัวส์ คูวีลีย โยฮันน์ บาลทาซาร์ นีออยมันน์ (Johann Balthasar Neumann) และ จอร์จ เวินชสลดอส คโนเบลดอร์ฟ (Georg Wenzeslaus von Knobelsdorff) มีอิทธิพลต่อสิ่งก่อสร้างหลายแห่งเช่น อาร์มาเลียนเบิร์กใกล้มิวนิค และปราสาทที่เวทส์เบิร์ก (Würzburg) พอทสดัม ชาร์ลอตเทนเบิร์ก (Charlottenburg) บรูห์ล (Brühl) บรุคซาล (Bruchsal) ริงโซลทูด และพระราชวังเชินบรุน (Schönbrunn) นอกกรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย

ในประเทศอังกฤษภาพแกะ (engrave) ที่เป็นเรื่องราวสอนจริยธรรม (morality tale) ชุดหนึ่งของ วิลเลียม โฮการ์ธ (William Hogarth) ชื่อ “การแต่งงาน“ (Marriage à la Mode) ที่แกะเมื่อปี ค.ศ. 1745 มีฉากการเลี้ยงแต่งงานภายในห้องในกรุงลอนดอน ภาพของห้องนี้แสดงให้เห็นตัวอย่างของการตกแต่งห้องแบบ โรโคโคในคฤหาสน์ที่กรุงลอนดอน ในสมัยนั้น แต่การตกแต่งที่อังกฤษจะมีเฉพาะบนเพดานและภาพเขียน ห้องยังรักษา โครงสถาปัตยกรรม (tectonic form) อยู่ ไม่เหมือนการตกแต่งอย่างเต็มที่ในประเทศอื่นเช่นเยอรมนีที่ลบเลือน โครงสิ่งก่อสร้าง บนเพดานเหนือเตาผิงจะเห็นแจกันเงินและนาฬิกาติดผนังเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นการตกแต่งจนเกินงามของโรโคโค อังกฤษจะนิยมศิลปะแบบพาเลเดียน (Palladian) มากกว่าศิลปะโรโคโค

ถึงแม้ว่าศิลปะโรโคโคจะเกิดจากการตกแต่งภายใน แต่ก็ยังมีอิทธิพลกับจิตรกรรมเห็น ได้ชัดจากภาพเขียน ภาพเขียนเหล่านี้ใช้สีที่สว่าง นุ่มนวลและจะเล่นเส้นโค้ง งานจิตรกรรมจะไม่เจาะจงเฉพาะสิ่งที่ปรากฏในภาพเขียนแต่จะรวมไปถึงกรอบของรูปที่จะแกะสลัก กันอย่างอลังการด้วยรูปยูวเทพและสัตว์จากเทพนิยายปรัมปรา การเขียนภาพเหมือนสมัยนี้ก็เป็นที่นิยมกันบางภาพจิตรกรจะแอบแฝงความซุกซนหรือ ความผิวจริยธรรมเล็กๆน้อยๆของตัวเจ้าของรูป ฉากหลังจะไม่เป็น โบสถ์แต่จะเป็นทิวทัศน์ แต่ก็ยังเป็นทิวทัศน์อย่างที่เดินเล่นของชนชั้นสูงหรืออะไรที่ไม่หนักนัก

ของ อังตวน วัตโท ถือว่าเป็นศิลปินโรโคโคคนแรก

จีนมีอิทธิพลต่อจิตรกรรุ่นต่อมาโดยเฉพาะ ฟรังซัวส์ บูเชร์ (François Boucher) และ จีน โสเนอร์ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แฟร์โกนาร์ดี (Jean-Honoré Fragonard) สองคนหลังนี้เป็นศิลปินชั้นครูของสมัยโรโคโคตอนปลาย
แม้แต่ ทอมัส เกนส์โบโร (Thomas Gainsborough) จิตรกรชาวอังกฤษ
ก็ถือกันว่าได้รับอิทธิพลบางส่วนจากโรโคโค

ภาพเขียนของบูแซร์แสดงให้เราเห็นของสังคัมที่โรโคโคพยายามให้เราเห็น
เป็นสังคัมที่โอ้อ่า โอ้อวด สังคัมของคนชั้นกลางแต่ก็ยังใช้วางท่าสง่า ภายในจะอบอุ่นเป็นกันเอง
ตัวแบบมีความเป็นกันเองต่อกัน งานจะเต็มไปด้วยรายละเอียด
แต่ทุกอย่างก็ยิ่งออกมาทางความสง่างาม (galante)

ประติมากรรม

ผู้ที่ถือกันว่าเป็นประติมากรคนสำคัญของโรโคโคแบบฝรั่งเศสคือเอเทียง มอริซ
ฟาลโคเนต์ (Étienne-Maurice Falconet) ประติมากรรมของฟาลโคเนต์ จะเป็นรูปปั้นกระเบื้องเล็กๆ
แทนที่จะเป็นรูปแกะสลักหินอ่อนใหญ่โตอย่างสมัยบาโรก
รูปนี้คือหัวใจของศิลปะแบบโรโคโคที่แสดงปรัชญาพื้นฐานของโรโคโค ที่เทพ (คิวปิด)
ถูกแปลเป็นเด็กน้อย กระบองกลายเป็นเครื่องมือแห่งความรัก (ลูกศร)
เหมือนกับการที่ใช้ปูนปั้นแทนหินอ่อนในสมัยบาโรก ศิลปินคนอื่นที่น่าจะกล่าวถึงก็มี โรเบิร์ต เลอ
ลอรเรน (Robert le Lorrain) มิเชล โคลด็อง (Michel Clodion) และ พิกาลเล (Pigalle)

คีตกกรรม

ดนตรีแบบเกลดานเท (Galante Style) ระหว่างสมัยบาโรกและคลาสสิก
ถือกันว่าเป็นดนตรีโรโคโค ดนตรีโรโคโคพัฒนามาจากดนตรีบาโรกโดยเฉพาะที่ประเทศฝรั่งเศส
ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่าเป็นดนตรีที่ไม่ไปทางนาฏกรรมแต่จะนุ่มนวล อย่างงานของ ฌอง ฟิลลิป
รามเออ (Jean Philippe Rameau) และ หลุยส์ คลอด ดาแควง (Louis-Claude
Daquin) ฟาลโคเนต์เองก็เป็นผู้อำนวยการ โรงงานเครื่องกระเบื้องที่ เซเวรอ ที่ประเทศฝรั่งเศส
เรื่องที่ใช้ปั้นก็จะเป็นเรื่องรัก เรื่องสนุก และธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างภาพวาด โรโคโค (Rococo)

ศิลปิน Francois Boucher 1703-1770

Madame de Pompadour 1759

ศิลปิน Sir Lawrence Alma-Tadema 1836-1912

A Favourite Custom 1909

Her eyes are with her thoughts and they are far away

1897

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปิน Jean-Marc Nattier 1685-1760

Portrait of Madame Henriette de France
as a Vestal Virgin, c.1749

A Portrait of Princesse de Rohan, undated

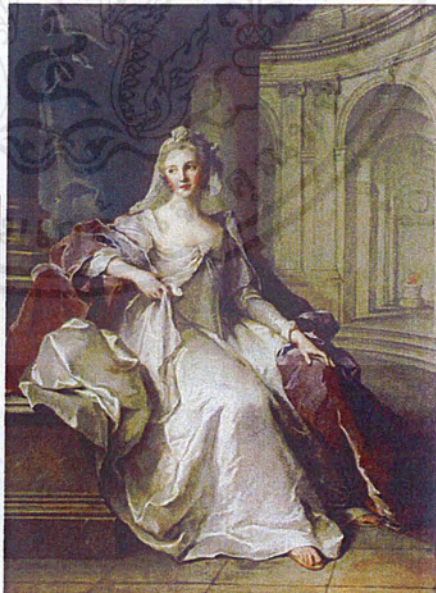
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ขั้นตอนการทำงาน

2.1 ถ่ายเพื่อชื้อด ขวดน้ำหอม Chanel N.5 Sensual Elixer

2.2 ภาพตัวอย่างที่ใช้ในการจัดแสง

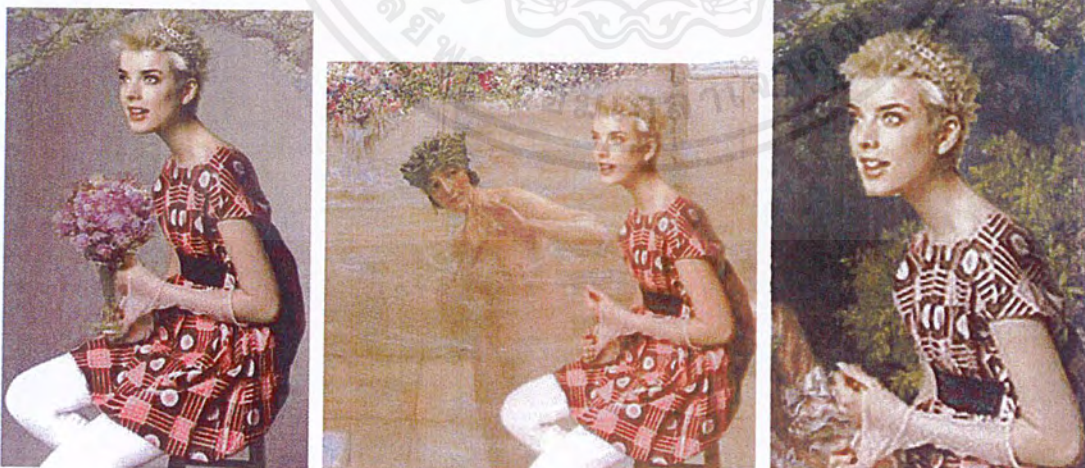

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

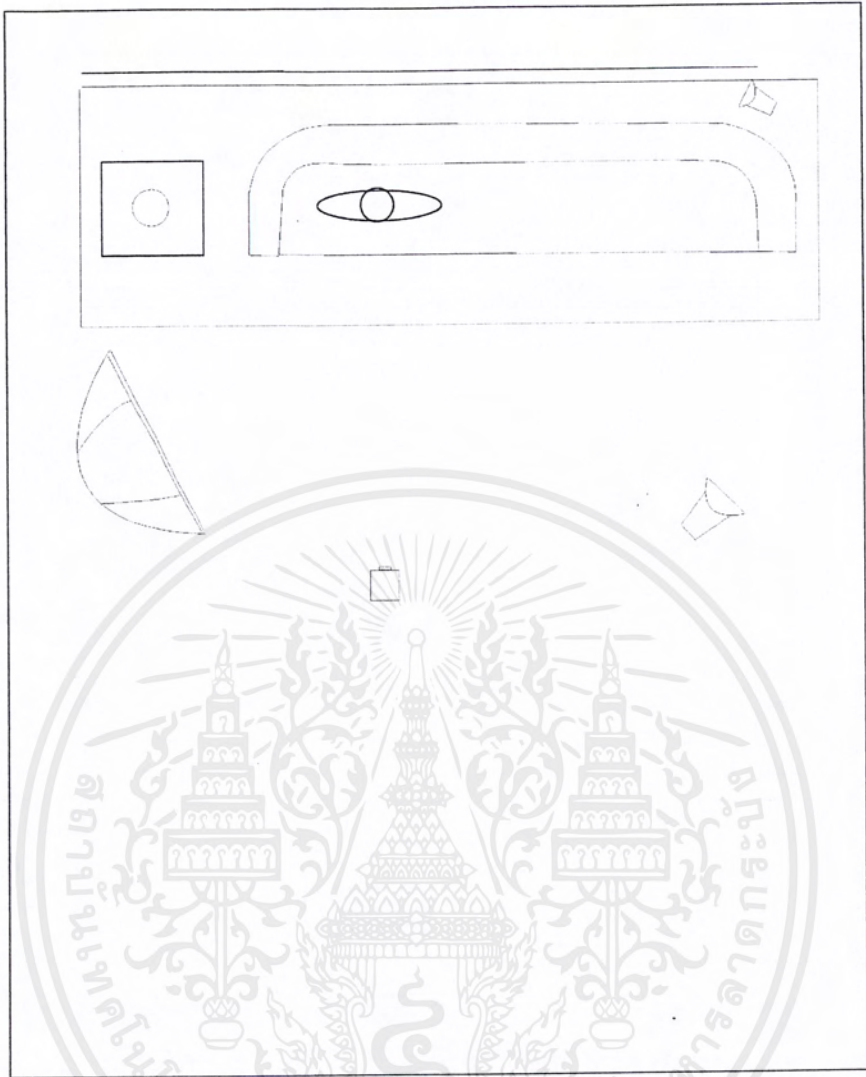
2.3 ภาพถ่ายที่ทดลองจัดแสงก่อนถ่ายจริง

2.4 ตัวอย่างภาพถ่ายที่นำมาทดลอง รีทัช รวมกับภาพวาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนผังการจัดแสง

อุปกรณ์ที่ใช้

หัวไฟ Flokon 100w 1 หัว

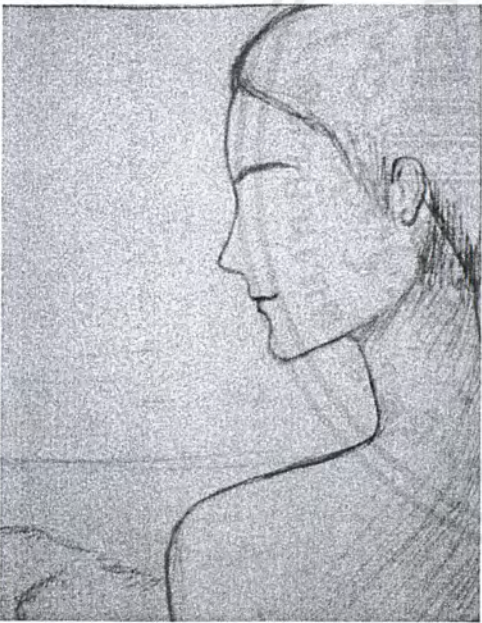
หัวไฟ Flokon 500 w 1 หัว

Soft box (Flokon 500 w) 1 หัว

กล้อง Cannon EOS 200 D

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ภาพตัวอย่างการโพส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

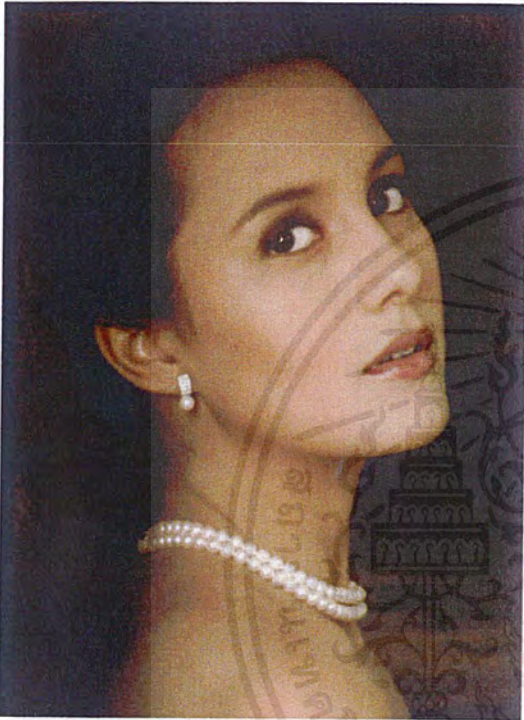
2.6 นางแบบ

Grazie Otahara : Red Modelling

สูง:175

สัดส่วน 32-24-35

รองเท้า 39

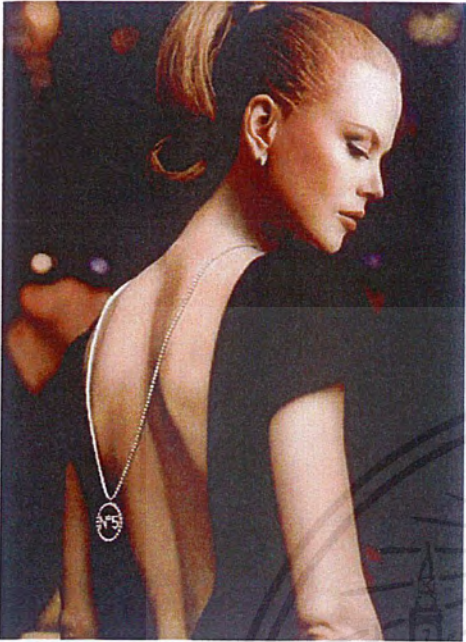

2.7 เสื้อผ้าที่ใช้

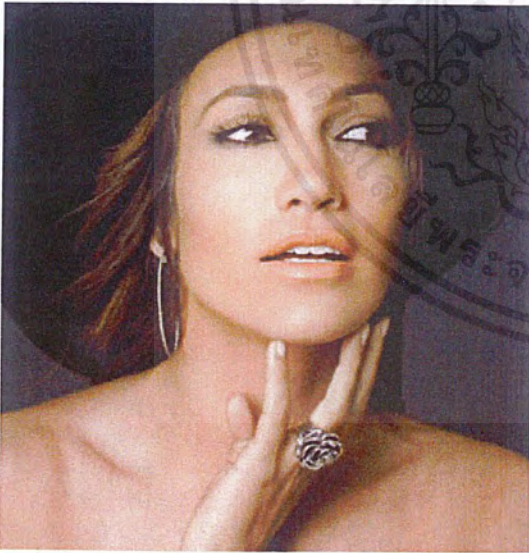

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8 ทรงผม

2.9 แบบการแต่งหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.10 อุปกรณ์ประกอบฉาก

1. โซฟา
2. โซฟาเดี่ยว
3. โต๊ะกลาง
4. โต๊ะข้าง
5. ขนาดเล็ก
6. เจริญเทียน
7. โคมไฟ
8. พรม
9. ดอกไม้
10. แจกัน กรอบรูป

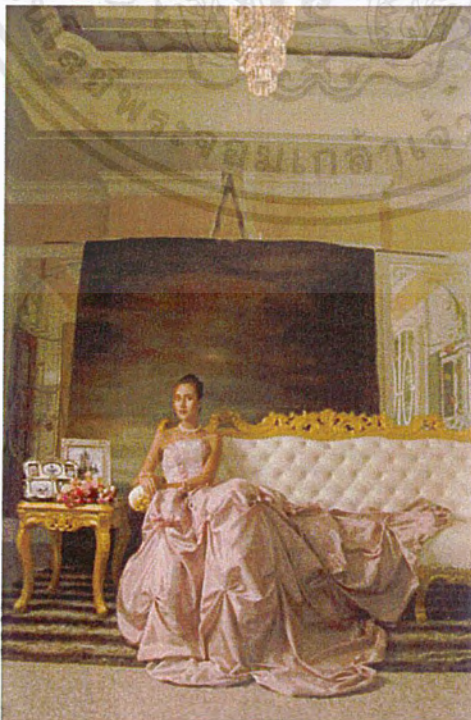

2.11 กำหนดการทำงาน

- 5 มกรา : ติดต่อนางแบบที่ Red Modeling
- 7 มกรา : ไปรับเฟอร์นิเจอร์ และ อุปกรณ์ประกอบฉาก
- 8 มกรา : รับชุดที่ใช้
- 9 มกรา : รับฉากที่สั่งทำ – เซตฉากและจัดแสงสำหรับถ่ายจริง
- 10 มกรา : ถ่ายจริง
- 11-31 มกรา : รีทัชภาพทั้งหมด 6 ภาพ
- 1-15 กุมภาพันธ์ : อัปเดตภาพ- ใส่กรอบภาพ

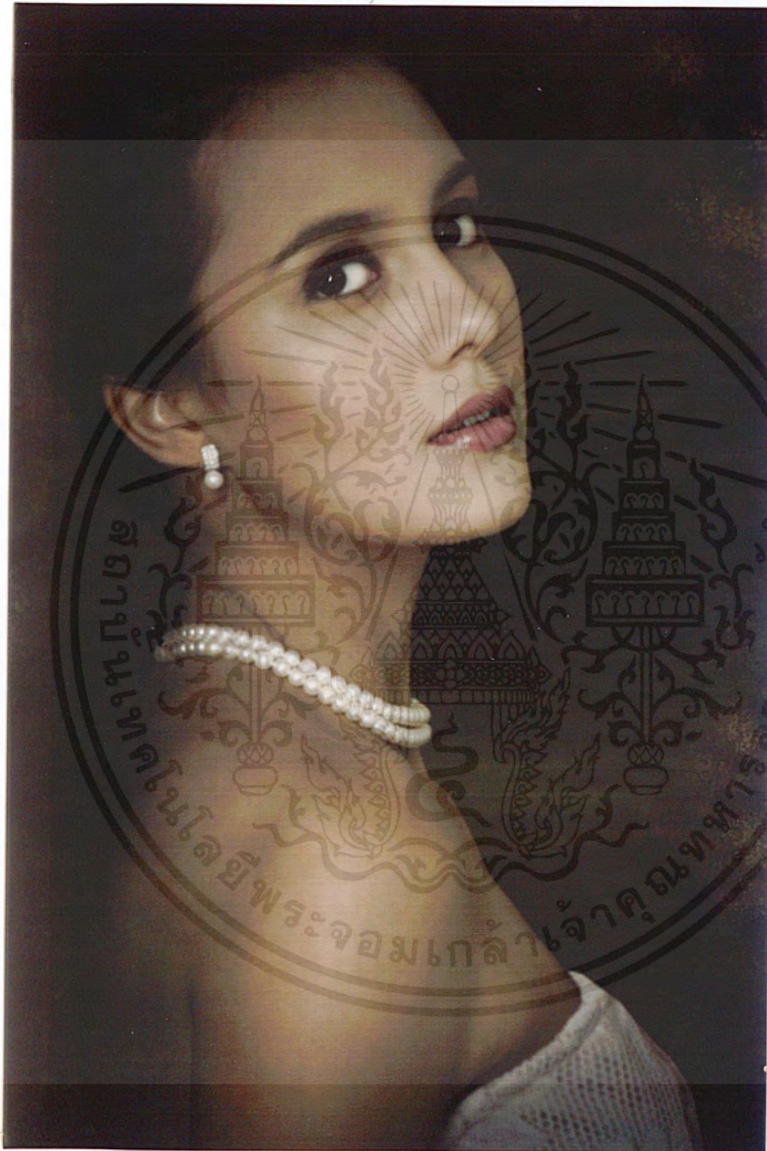
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.12 สถานที่ถ่ายและวันถ่ายจริง

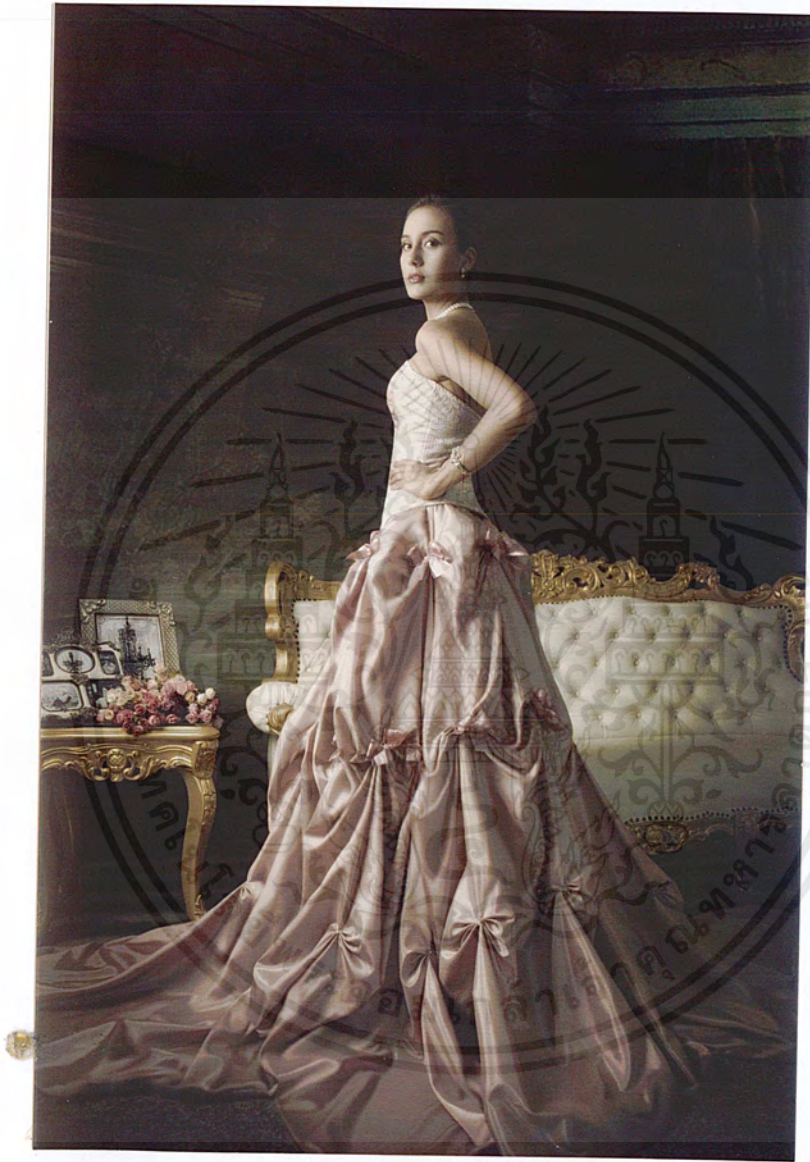

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.ภาพที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว 6 ภาพ

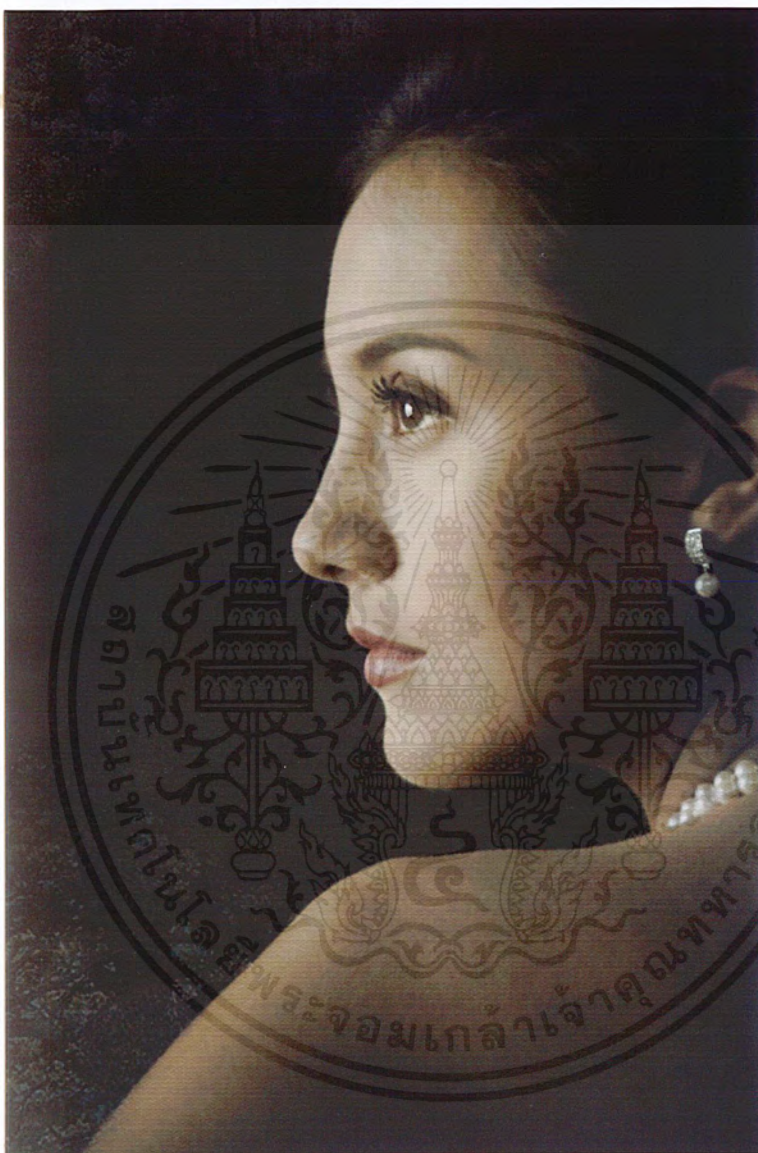
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อ **27** และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

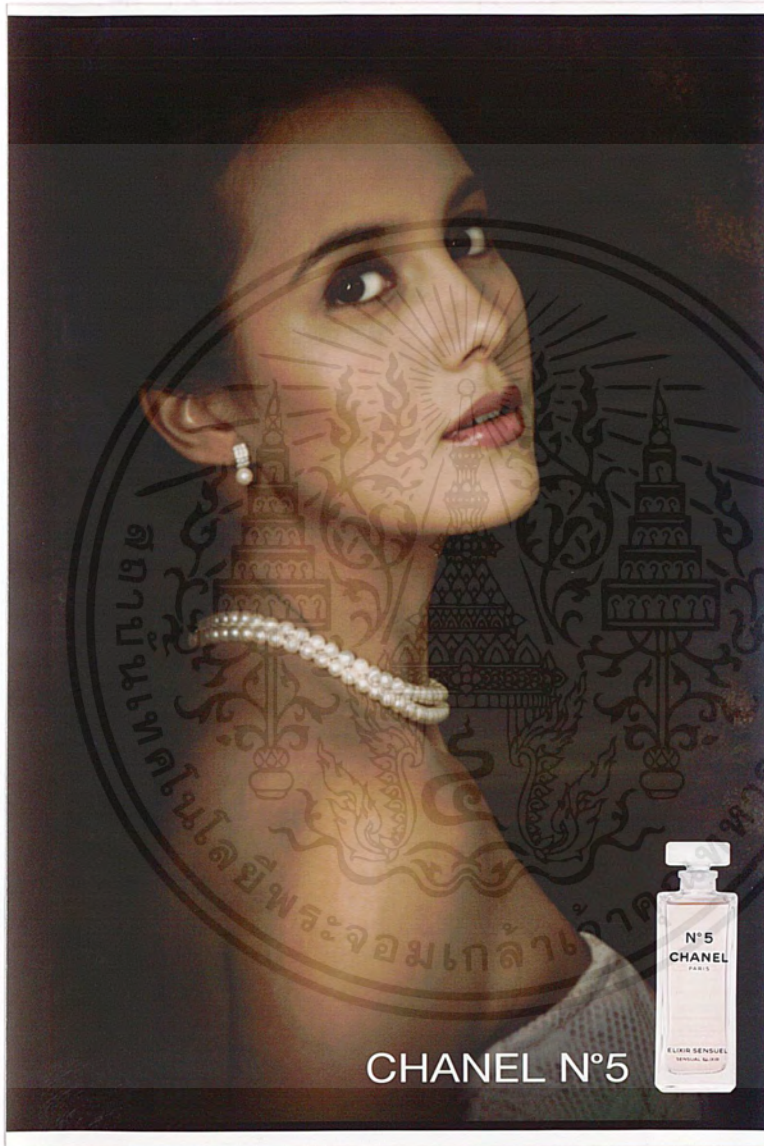

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

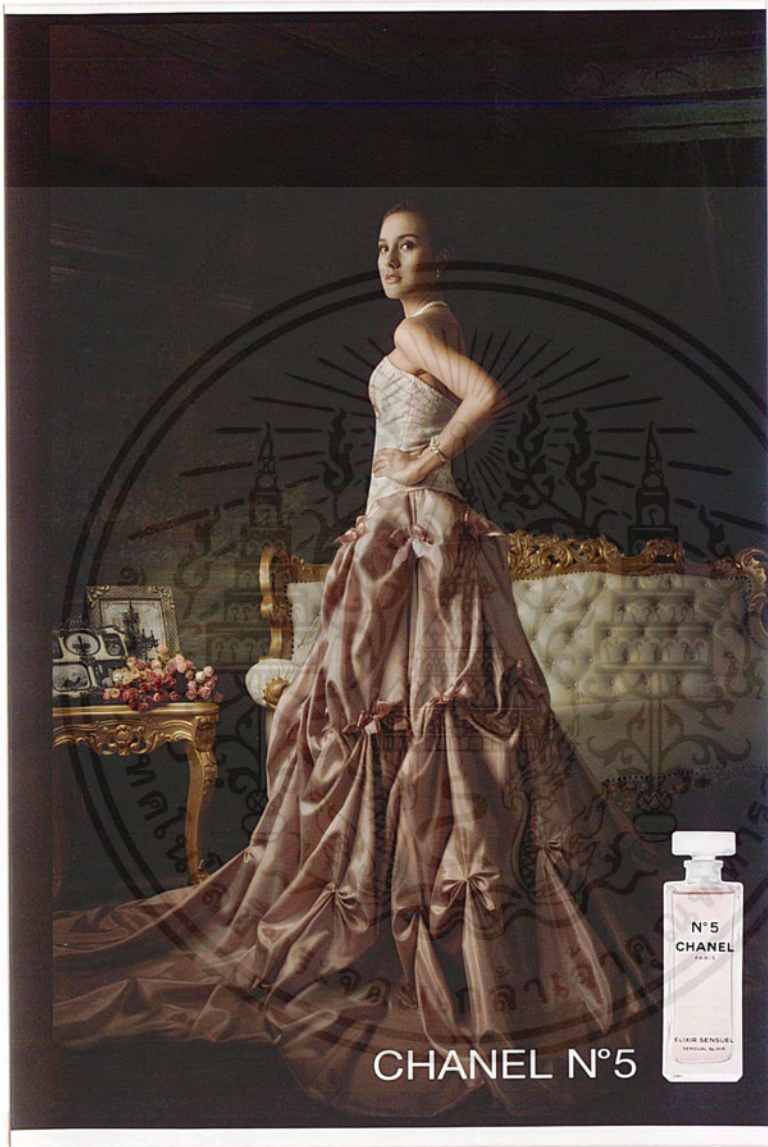

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

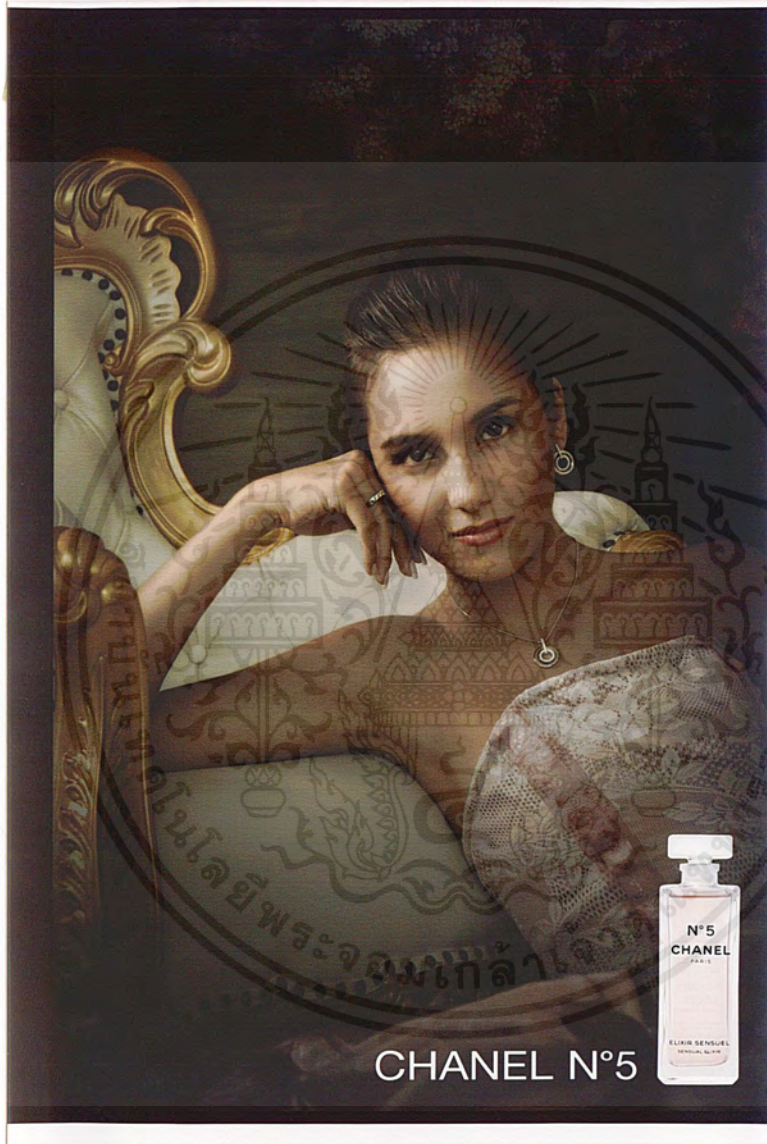
3.1 ภาพถ่ายที่นำมาจัดวางแบบโฆษณาจริง

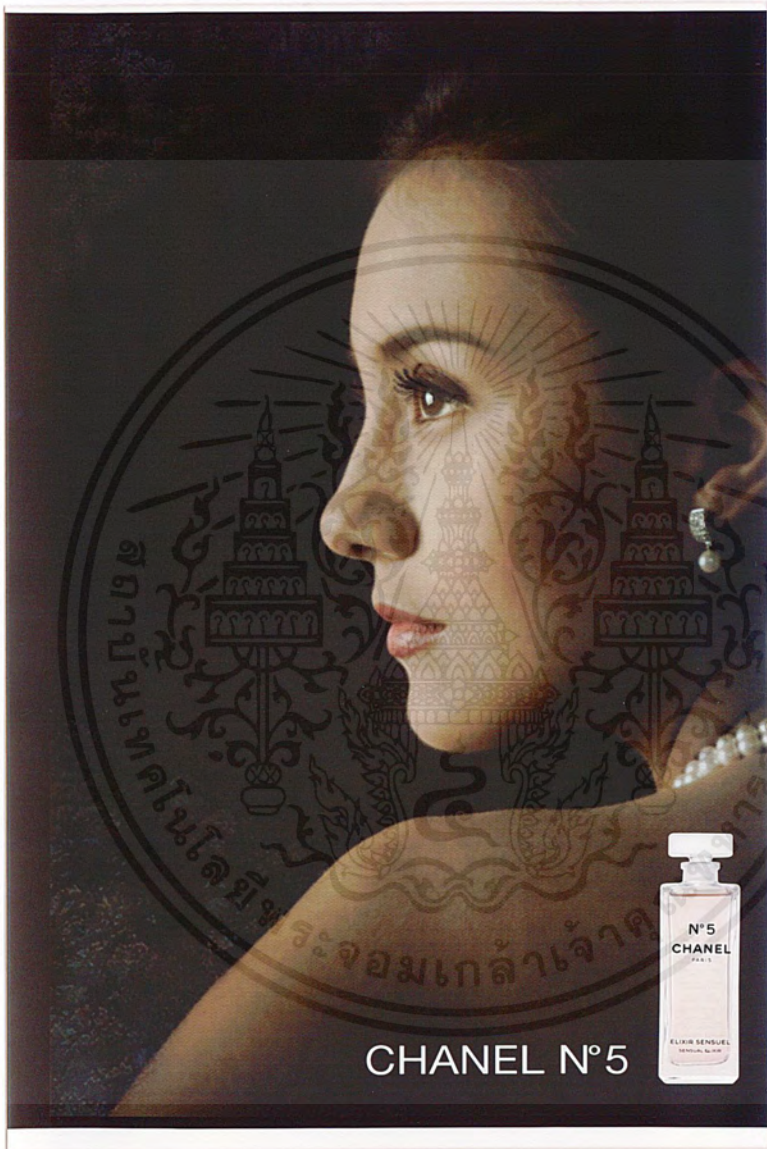
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

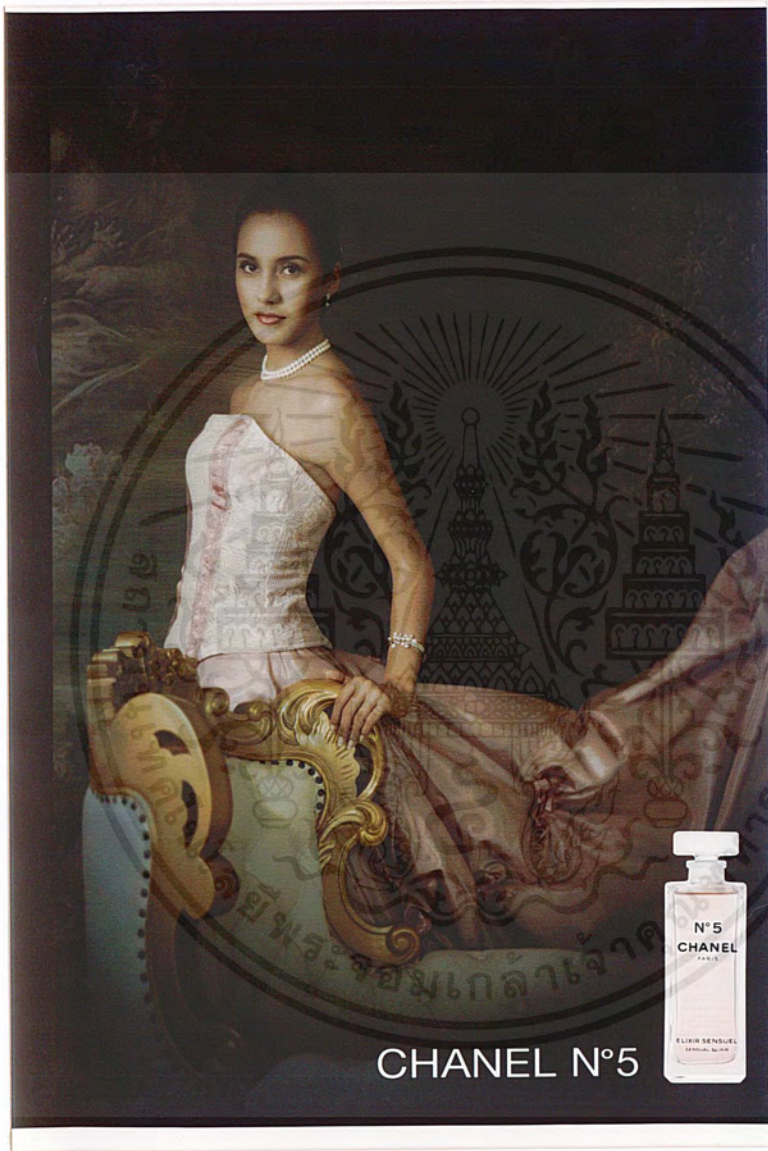
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลการทำงาน

การทำงานชิ้นนี้ค่อนข้างมีอุปสรรคในหลายๆด้าน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วเป็นสิ่งที่ไม่ได้คาดการณ์ไว้ล่วงหน้า เช่น วันถ่ายจริง นางแบบที่เลือกไว้ ไม่สบายเข้าโรงพยาบาลกะทันหัน ในเช้าวันนั้นทาง โมลเดอลิ่ง ต้องส่งนางแบบอีกคนมาแทน ซึ่ง ข้าพเจ้าไม่เคยเห็นหน้าตา และ รูปร่างมาก่อนทำให้เกิดความเสียวว่า เสื้อผ้า และรองเท้าที่เตรียมไว้ อาจไม่พอดีกับตัวนางแบบ

ช่างแต่งหน้าและทำผม ไม่มาตามที่ตกลงกันไว้ โดยไม่สามารถติดต่อได้เลยในเช้าวันนั้น ทำให้ต้องแก้สถานการณ์ ด้วยการลงมือแต่งหน้าและทำผมเอง โดยส่วนตัวแล้ว ข้าพเจ้าไม่มีความถนัดทางด้านนี้เท่าใดนัก งานจึงออกมาไม่สมบูรณ์ตามแผนที่วางไว้ และเสียเวลาในการหาอุปกรณ์ในการแต่งหน้าทำผมเพื่อใช้ให้ทันในเวลานั้น

การตกแต่งภาพหลังการถ่าย บางภาพดูมัวเกินไป ทำให้ภาพดูเหมือนขาดจุดโฟกัส ที่ชัดเจน การเพิ่มเติมรายละเอียดลงไปบนภาพถ่าย เช่น ลวดลายต่างๆ และ ดอกไม้ ดูไม่คมชัด เนื่องจากความละเอียดน้อยเกินไป

บรรณานุกรม

หนังสือ The Collins Big Book Art

ชื่อผู้เขียน David G.Wilkins และ Iain Zaczek

สำนักพิมพ์ New York : Colline Design,2005

หนังสือ ประวัติศาสตร์ศิลป์และการออกแบบ

ชื่อผู้เขียน วิรุณ ตั้งเจริญ

สำนักพิมพ์ อีแอนด์ไอคิว

ปีที่พิมพ์ 2545

www.topofart.com Greuze Painting Gallery 1998-2008 ,ปรับปรุงครั้งล่าสุด วันที่ 4 เมษายน 2551

www.artcyclopedia.com

ข้อมูลเมื่อ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2551

www.wikipedia.com

ข้อมูลเมื่อ วันที่ 3 มกราคม 2551

www.chanel.com

ข้อมูลเมื่อ ธันวาคม 2550

ประวัติเจ้าของผลงาน

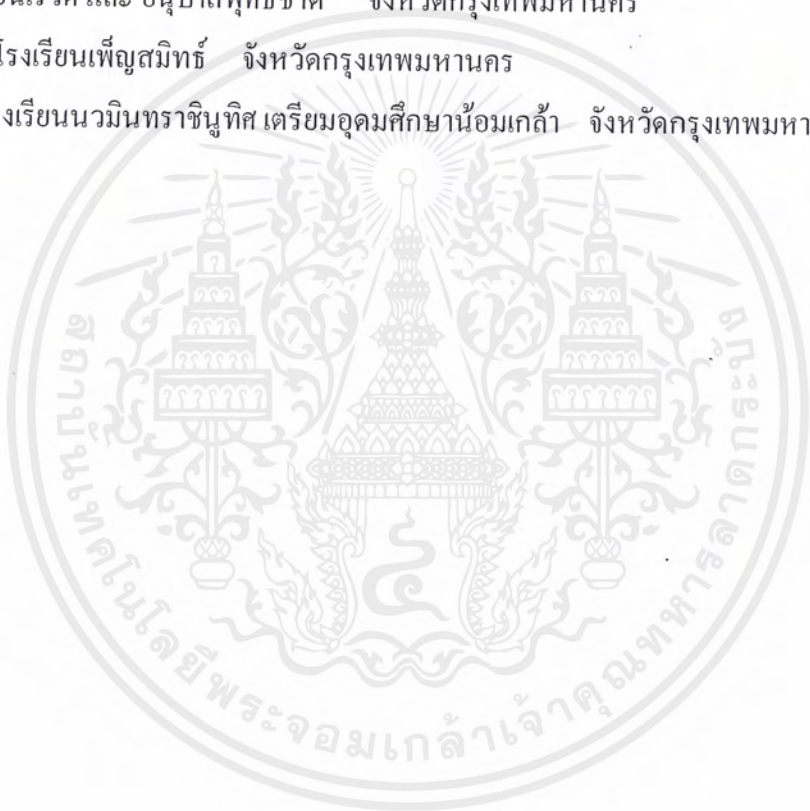
นางสาว พัทธิรา สุวรรณภาศรี เกิดเมื่อวันที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 2529 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นบุตรธิดาคณโฑ ในจำนวนพี่น้องทั้งหมด 4 คน ของ บิดา นาย สุทธิพงษ์ สุวรรณภาศรี และ มารดา นาง อารณี แก้วกันเนตร

ประวัติการศึกษา

ชั้น อนุบาล : โรงเรียนเรวดี และ อนุบาลพุทธชาด จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ชั้นประถมศึกษา : โรงเรียนเพ็ญสมิทธิ์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ชั้นมัธยมศึกษา : โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า จังหวัดกรุงเทพมหานคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้